

MAAMME

1. O*i* maamme, Su*omi*, synnyinmaa,

G D⁷ G
G/H C G/D D⁷ G

soi, sana kultainen!

D D/F[#] G C/G G

Ei laaksoa, ei kukkulaa,

D D/F[#] G C/G G

ei vettä, rantaa rakkaampaa

D⁷/A G D^{7sus4} D⁷ G

kuin kotimaa tää pohjoinen,

G/H C G/D D⁷ G

maa kallis i – si-en.

D D/F[#] G C/G G

Ei laaksoa, ei kukkulaa,

D D/F[#] G C/G G

ei vettä, rantaa rakkaampaa

D⁷/A G D^{7sus4} D⁷ G

kuin kotimaa tää pohjoinen,

G/H C G/D D⁷ G

maa kallis i – si-en.

2. Sun kukoistukses kuorestaan
kerrankin puhkeaa;
viel lempemme saa nousemaan
sun toivos, riemus loistossaan,
ja kerran laulus, synnyinmaa,
korkeemman kaiun saa.

Sanat Johan Ludvig Runeberg (1804-1877)
Suomentanut Paavo Kajander (1846-1913)
Sävel Fredrik Pacius (1809-1891)

Pacius sävelsi Runebergin runon Vårt Land 1848. Myös Viron kansallislaulu Mu isamaa, mu õnn ja rõõm ja liiviläisten kansallislaulu Min izāmō lauletaan samalla sävelmällä.